

Importen og følgelig at bringe den danske Krone i Vejret. Hvis det Maal, vi havde at sætte os, laa over Evne, kunde jeg forstaa, der var Tvivl til Stede overfor dette Lovforslag, men da det kun er et saa relativt ringe Beløb som det, jeg har nævnt — ringe overfor den store Importmasse, vi har at arbejde med —, er en saadan Tvivl ikke berettiget. Følgen af den stigende Kronkurs vil være lavere Priser, og herved vil Guldtolden, eventuelt suppleret med de andre Foranstaltninger, jeg sigtede til, repræsentere en direkte varebilliggørende Foranstaltning, medens man maa have for Øje, at det, der vil bevirke de højeste Priser, det, der vil sætte Levefoden mest op i Landet, er et stadig fortsat Fald i den danske Krones Værdi. Jeg skulde mene, at vi har set Valutaprisstigninger nok i den sidste Tid til at forstaa og vurdere dette, og disse Forhold burde tage alle Betæneligheder bort fra den Foranstaltning, vi har foreslaaet. Jeg vil ikke haabe, at man atter skal lade Spillet gaa sin Gang, at vi skal ind i ny Dyrtdid, nye Kalamiteter, nye Kapløb mellem Priser og Lønninger, ind i alt det, som sendte os i Grøften for saa kort Tid siden. Jeg tror, man skulde følge vort Forslag som et Forsøg, sætte Hensynet til Samfundets Interesser øverst og nu lade Partihensynene og Teorierne hvile for en Gangs Skyld.

Vi staar jo overfor forskellige Standpunkter, hvor Talen er om disse Foranstaltninger: Venstres Standpunkt er tilstrækkelig kendt. Man maa for saa vidt respektere det, som det sikkert er baseret paa en virkelig Overbevisning, men naar nu Forholdene en Gang viser, at Teorien ikke holder Stik, at Forholdene ikke ordner sig af sig selv, og naar Regeringen selv er traadt ind paa Toldens Vej, om end kun partielt og tøvende, hvorfor saa ikke gøre Forsøget fuldt ud? Beskyttelsesfrygten, som maaske er til Stede hist og her, hører, som jeg før viste, intetsteds hjemme. Det er ingen Industribeskyttelse, det er en Valutabeskyttelse, vi tilsigter, og herom tror jeg, at hele det danske Folk i Princippet staar enigt i dette Øjeblik. Det, vi foreslaar, vil jo end ikke betyde, at Toldloven af 1908 føres à jour. Dertil vilde udkræves, at Toldsatserne blev ført op med 109 pCt., altsaa i Overensstemmelse med

Vareprisniveauet, saaledes som dette har givet sig til Kende i Pristallet. Vi ønsker blot et automatisk Tillæg af Guldprocenten, som i Øjeblikket er godt 60 pCt.s Forhøjelse paa de forskellige Satser og tillige, som jeg før fremhævede, vil falde automatisk efterhaanden som Kronen kommer op i Pari, altsaa i sin Guldverdi. Jeg mindes fra Toldudvalget, at en saadan automatisk aftagende Told har været i Overensstemmelse med Tanker, der er blevet fremsat netop fra Venstres Side, og jeg haaber ikke, at man har glemt dette i Venstre ved disse Drøftelser.

Socialdemokratiets Stilling er jo en noget anden. Jeg skal lade baade Importreguleringen og den stærke Beskatning af de mellemstore Indtægter ligge i denne Omgang, men fremhæve, at dette Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, jo forleden udtalte sin Glæde over Toldloven af 1908 og sin Tilfredshed med at have medvirket til denne Toldlovs Istandbringelse. Jeg vil da gerne spørge det ærede Medlem, hvorfor han ikke vil være med til at rekonstruere denne Toldlov, tilmed med Udsigt til at gaa med igen, hvis man nu en Gang tror, at en saadan Nedgang er en Velsignelse. Jeg vil nu næsten tro, at danske Arbejdere snart ikke mere staar paa dette Standpunkt, jeg vil tro, at hvis man spørger i Tobaksfaget, og i Porcelænsfaget, hvor der nu er sikret godt Arbejde gennem de før berørte Foranstaltninger, vil man faa et andet Svar.

Baade til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og til hele hans Parti kunde jeg have Lyst til at sige, at gaar man ikke med til denne Rekonstruktion, maa man være klar over, at der en skønne Dag kommer en helt anden Rekonstruktion, nemlig den Rekonstruktion, som følger efter en ødelagt Valuta, og denne Rekonstruktion gaar gennem en 10 Timers Arbejdsdag, saaledes som vi har set det i Tyskland. Den besynderlige Skræk for Toldsatser og Told, som endnu findes i visse Kredse i vort Folk, er jo overhovedet i høj Grad baseret paa Forestillinger, der overvurderer den reelle Højde af vore Toldbeløb, disse Toldbeløb, som i saa høj Grad er blevet reduceret efter Toldloven af 1908 gennem den Prisfaldning, der er foregaaet. Jeg tager rent i Flæng enkelte Eksempler i Toldloven for